

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1.392/9 - 2005 මැයි 11 වැනි බදාදා - 2005.05.11

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස : (I) වැනි පෙදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී23/කො/39/2003

ප්‍රදානය

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) දරන වගන්තිය යටතේ 2003.10.27 දරන නියෝගයෙන් ලංකා කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලයෙහි සේවය කළ ඉදිරුව, අතුරුවැල්ල, අංක 448/ඒ හි එස්. පී. එන්. කුලතුංග මහතා සහ මොරටුව, කටුබැද්ද, ගාඵපාරේ අංක 615 හි ලංකා කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

මහින්ද මඩිහඟේවා,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2005 මාර්තු මස 18 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

කාර්මික අධිකරණයේ දීය.

එස්.පී. එන් කුලතුංග මහතා,
448/ඒ, අතුරුවැල්ල,
ඉදිරුව

සහ
ලංකා කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලය,
615, ගාඵපාර,
කටුබැද්ද,
මොරටුව.

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි

ලිපිගොනු අංකය ඒ/3011

1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37) දරන කාර්මික ආරවුල (විශේෂ ප්‍රතිපාදන පනත සමඟ කියවෙන) පනත් මගින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 පරිච්ඡේදය (1956 සංශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ අංක 4 (1) දරන වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශවයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2003.10.27 දින මා පත්කොට මා වෙත යොමු කොට ඇත.

ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශවයන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතුවී පවත්නා කාරණය වූයේ, ලංකා කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් එහි සේවය කරන එස්. පී. එන්. කුලතුංග මහතාට විරුද්ධව නගා ඇති චෝදනාවන් හයක් අතරින් චෝදනා හතරකින් නිදහස්ව තිබියදී ඔහුට පනවා ඇති දඬුවම් යුක්ති සහගතද යන්න හා නොඑසේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳව ද වේ.

මෙම කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධ විභාගයේදී ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් ටිකිරි දිසානායක මහතා ද, වගඋත්තරකාර කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලය වෙනුවෙන් විභාගය ආරම්භයේ දී නීතිඥ හේරත් මහත්මිය ද පසු භාගයේ දී නීතිඥ කේ. එච්. එම්. පී. පිරිස් මහත්මිය ද පෙනී සිටීමින් බේරුම්කාර මා වෙත සහයෝගය දුන්හ.

විභාගයට පෙර සමථයක් වෙන්දැයි සලකා බැලීමට දෙපාර්ශ්වයට ඉඩකඩ සලසා දුන්නද එවැන්නක් නොවූයෙන් විභාගය ආරම්භයේදී ඉල්ලුම්කරු පමණක් සාක්ෂියට කැඳවීමෙන් විභාගය අවසන් කිරීමට දෙපාර්ශ්වයම ක්‍රියා කළෝය.

ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් තමාම සාක්ෂි දුන් අතර ඔහු විසින් ඒ 1 සිට ඒ - 9 දක්වා ලියකියවිලි ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඔහුගේ සාක්ෂියට අනුව 1978.05.19 දින කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලයේ සේවයට බැඳුනු බවත්, කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලයේ පැලියගොඩ ශාඛාවෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2000.06.06 දිනැති චෝදනා පත්‍රය මත චෝදනා 06ක් තමා වෙත ඉදිරිපත් කරමින් සේවය ද අත්හිටවූ බවත්, පැහැදිලි විය.

ගෘහස්ථ විනය පරීක්ෂණයේ දී ඒ - 9 දරන චෝදනා පත්‍රයෙහි සඳහන් චෝදනා 6න් පළමු චෝදනාව හා 5 වන චෝදනාව යන චෝදනා දෙකට වරදකරු කරමින් ඉතිරි චෝදනා එනම් (2), (3), (4), හා (6) යන චෝදනා වලින් නිවරදකරු බවට තීරණය කර ඇත.

මෙම ඒ - 9 දරන චෝදනා පත්‍රය විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී - චෝදනා අංක 1න් චෝදනා කොට ඇත්තේ මෙසේය. ඒ -9 දරන චෝදනා පත්‍රය “..... සේවයේ යෙදෙමින් 2000.04.20 දින, කාර්යාල වේලාවෙන් පසුව පැය 3ක කාලයක් අතිකාල සඳහා පූර්ව අනුමැතිය ලබා එදින ප. ව. 6.40 ට සේවා ස්ථානයෙන් පිටව යාමේදී පිටවූ වේලාව ප. ව. 8.15 බවට සාවද්‍ය වේලාවක් පැමිණීමේ ලේඛනයේ හා වේලා සටහන් යන්ත්‍රයේ සටහන් කිරීම” පළමු චෝදනාව ලෙස දැක්වේ.

.මෙහි දී ප. ව. 6.40ට පිටවීම හා එසේ පිටවීමේදී ප. ව. 8.15 බව ඒත්තු ගැන්වීමට සාවද්‍ය වේලාවක් යෙදීම ගම්‍යමාන වේ. කුලතුංග මහතා මෙම චෝදනාවට වරදකරු කොට ඇත.

.දෙවන චෝදනාව එනම් “පළමුවන චෝදනාවේ සඳහන් පරිදි ක්‍රියා කිරීමෙන් එදින අතිකාල සේවයේ යෙදීම සඳහා අනුමත කරන ලද පැය ගණනද ඉක්මවා අතිකාල සේවයේ යෙදුනු බව ඒත්තු ගැන්වීමට වංචනික ලෙස කටයුතු කිරීම” යන චෝදනාවට විනය පරීක්ෂණයේ දී නිවරදකරු කිරීම චෝදනාවේ අන්තර්ගතය සිදු නොකිරීමක් ලෙස පිළිගත් බව පැහැදිලි වේ. එසේ නම් 1 වන චෝදනාවට වරදකරු කිරීම යුක්ති සහගත දැයි ප්‍රශ්නයකි.

තෙවන චෝදනාව එනම් “ 01 හා 02 චෝදනාවල දැක්වෙන පරිදි ක්‍රියාකිරීමෙන් මෙම මණ්ඩලයේ මුදල් වංචා සහගත හා අයුක්ති ලෙස අතිකාල දීමනා වශයෙන් ලබාගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් කටයුතු කිරීම” යන චෝදනාවෙන් ද නිවරදකරු බවට තීරණය කර ඇත. එය චෝදනාවේ සඳහන් ක්‍රියාව සිදු නොකළ බවට තීරණය කිරීමකි. එසේ නම් පළමු චෝදනාවට වරදකරු කිරීම ද, කළ නොහැක්කකි. එසේ නැතහොත් මෙම චෝදනා 3ටම එකී ක්‍රියා සිදු කිරීමෙන් වරදකරු බවට තීරණය කළ යුතුය. නැතහොත් චෝදනා තුනෙන්ම ඉල්ලුම්කරු නිදොස් කළ යුතුය.

හතරවන චෝදනාව එනම් “ 1, 2, 3, දක්වා චෝදනාවල සඳහන් විෂමාවාර ක්‍රියාවන් සිදුකළ බව, එදින පිටවීම සටහන් කළේ 6.45 වශයෙන් බවට අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් කිරීම” යන්න නිවරදකරු ලෙස තීරණය කොට ඇත. පළමු චෝදනාවෙන් “ 6.40ට සේවා ස්ථානයෙන් පිටවී යාමේදී පිටවූ වේලාව ප. ව. 8.15 බවට සාවද්‍ය වේලාවක් පැමිණීමේ ලේඛනයේ හා වේලා සටහන් කිරීමේ යන්ත්‍රයේ සටහනක් කිරීම” යන්නෙන් වූදින 6.40 ට පිටවූ බව චෝදනාවෙන් පිළිගෙන ඇත. එහෙත් “එදින පිටවීම සටහන් කළේ 6.45 වශයෙන්” යන්නටත් සඳහන්වීම මෙම වේලාවන් දෙකෙහි ස්ථාවර තත්ත්වයක් නොමැති බැව් පැහැදිලිවන අතර, 4 වන චෝදනාවෙන් 1, 2, 3, යන චෝදනාවල අන්තර්ගත වේලාවන් හා ගැටේ. එහෙත් මෙම ඉල්ලුම්කරු සිය යතුරු පෙට්ටිය ආරක්ෂක අංශයට ප. ව. 6.45 ට භාරදුන් බව ආරක්ෂක අංශයේ පොතෙහි 39 වන සටහන අනුව පැහැදිලි වේ. පළමුවන චෝදනාවේ “ප. ව. 6.40 ට සේවා ස්ථානයෙන් පිටවී යාමේ දී” යන ව්‍යාංග පිළිගැනීම ආරක්ෂක

අංශයේ පොතෙහි සටහන හා ගැටේ. ඒ අනුව වූදින නිවරදකරු බවට පත්කොට ඇති 4 චෝදනාව පිළිනොගන්නේ නම්, 1, 2, 3, චෝදනාවන් ද පිළිනොගත යුතුය. එසේ නැතහොත් 1, 2, 3, 4 වන චෝදනා හතරටම වරදකරු විය යුතුය. හේතුව 1 වන චෝදනාව මත අනෙකුත් චෝදනා 3ම ගොඩනගා තිබීමය.

පස්වන චෝදනාව වන “ 2000 ජනවාරි, පෙබරවාරි, මාර්තු යන මාසවල ඔබගේ පැමිණීම පරීක්ෂා කිරීමේ දී පුරුද්දක් වශයෙන් ප්‍රමාද වී සේවයට වාර්තා කරන සේවයකු බව තහවුරුවීම” යන්නට වූදින වරදකරු බවට තීරණය කොට ඇත. මෙය චෝදනා පත්‍රයේ ප්‍රධාන චෝදනාවෙන් වෙනස් අන්‍ය අවස්ථාවකි. සිදුවූ සිද්ධීන් ලෙස චෝදනා කොට තිබිණ. විභාගයේ දී මෙම කරුණ දෙපාර්ශ්වය විසින්ම සැලකිල්ලට ගෙන මූලික ප්‍රශ්න, හරස් ප්‍රශ්න, නැවත ප්‍රශ්න ආදියට ලක්කොට සලකුණු කරන ලද ඒ 7 ලේඛනයේ ප්‍රතිපාදන මත කුලතුංග මහතා සිය නිවාඩු ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් හිලව් කිරීම් මගින් මෙම චෝදනාවේ සඳහන් කරුණින් එනම් ප්‍රමාද වී සේවයට වාර්තා කිරීමෙන් නිදොස්වී ඇති බව අනාවරණය විය.

එසේ නම් එකී 5 වන චෝදනාවේ අන්තර්ගතය සම්බන්ධයෙන් චෝදනා කිරීම හා ඊට වරදකරු කිරීම යන දෙකම නොකළ යුතුව තිබූ කරුණක් බැව් මාගේ හැඟීමයි.

ඒ 5ඒ යන ලකුණු කරන ලද ලේඛනය අනුව සීල් කරන ලද යතුරු ආරක්ෂක අංශයට භාරදීම 6.45 ට එම ස්ථානයටම පැමිණ සටහනක් යොදමින් මෙහි ආරම්භයේ 6.45 යන්න 7.45 යෙදූ පසු නැවත ලියා ඇති බවට හඳුනා ගත හැකිය. නැවත 6.50 යන්නද පළමුව හෝ පසුව හෝ 7.50 යන්න 6.50 ලෙසද මතුව පිට ලිවීම හෝ 6.50 යන්න 7.50 ලෙස මතුව පිට ලිවීම හෝ සිදු කොට ඇති බැව් දර්ශනය වේ. සිද්ධි මත 7.50 යන්න මතුව පිට 6.50 යෙදීම සිදු වන්නට ඇතැයි නිගමනය කළ හැකිය. එසේ නම් ඔවුන් දෙදෙනා මුණ නොගැසුනේ කෙසේද ? රාජපක්ෂ මහතා පසුව සඳහන් වේලාවක එනම් 6.45 ට පසු වේලාවක පැමිණියේ නම් ඔවුන් දෙදෙනා මුණ ගැසීමට ඉඩක් නොමැත.

මේ අනුව කුලතුංග මහතා 6.45 ට සීල් කරන ලද යතුරු පෙට්ටිය ආරක්ෂක අංශයට භාරදීම සත්‍ය නම් චෝදනා පත්‍රයේ අන්තර්ගතය පරස්පර වේ. ඒ 6 හි සටහන පිළිගන්නේ නම් ඒ 5 ඒ හි සටහන සාවද්‍ය විය යුතුය.

ඒ 3 ලේඛනය විමර්ශනය කිරීමේදී, කුලතුංග මහතා ප. ව. 8.15 පිටවීම සටහන් කළ පසු 2626 දරන සේවක මහතා ප. ව. 7.15 සටහන් කර ඇත. එසේ නම් පළමු අය සාවද්‍ය සටහන් යොදා තිබීම ඔහු වරදක් කළ බව ඒත්තු යයි. එය වරදක් වූ බවට ඔහු පිළිගෙන ඇත. එහෙයින්ම, පසුව පිටවන සේවක මහතා 7.15 සටහන් කිරීම මගින්ම කුලතුංග යන අයට අතිකාල ගෙවීමට වඩා නොගෙවීම සලකා බැලීමට මග විවෘතව ඇත.

තවද ඒ 2 ලේඛනය අනුව මෙම බේරුම්කරණයේ අයදුම්කරු විසින් රාත්‍රී 7.00 පසුව අතිකාල සඳහා සේවයේ යෙදීම අපහසු බැව් සිය ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂවරයා වෙත ප්‍රකාශ කිරීම මගින් ඔහු අතිකාල සඳහා ගිණු බවක් නො දැක්වූ බවද පැහැදිලි කිරීමට යන්න දරා ඇත.

අධ්‍යක්ෂ ආචාර්ය රාජපක්ෂ මහතා මියගොස් ඇති බැවින් විභාගයේදී ඒ මහතාගේ සාක්ෂිය මගින් හෙළිදරව් කර ගැනීමට තිබූ කරුණු අනාවරණය කර ගත නොහැකිව ඇත. තවද වගදන්තරකාර පාර්ශ්වය විසින් කිසිවකු හෝ සාක්ෂියට නොකැඳවූ අතර, එම පාර්ශ්වය විසින් “ව 1”, “ව අ”, “ව 2”, “ව 2 අ” යන ලේඛන අනුව ඉල්ලුම්කරු 1999 මැයි 22 සිට 1979 ජුනි 30 දක්වා අතර තුර දුම්රියෙන් කිසි විටෙකවත් ගමන් කළ බවක් සඳහන් නොවේ. 1999 මැයි 22 සිට 1999 ජුනි 15 දක්වා බස් රථයෙන් පමණක් ගමන් කළ බව සඳහන් වෙතත්, 1999 ජුනි 16 සිට 1999 ජුනි 30 දක්වා ගමන් වියදම් අයදුම්පතේ “ගමන් කළ වාහනය” යන තීරුවෙහි දුම්රිය හෝ බස් රිය හෝ යන කිසිවක් සඳහන්ව නැත. තවද මෙම ඉල්ලා ඇති යැපීම් දීමනා ගෙවූ බවක් ද සඳහන් නොවේ. ගමන් වියදම් අයදුම්පත අනුව ඉල්ලුම්කරු සිය රාජකාරියට ගමන් කොට ඇත්තේ බස් රථයෙන් බව පැහැදිලිවේ. එහෙත් මෙම බේරුම්කරණය විභාගයට ගත් අවස්ථාවෙහි ඉල්ලුම්කරු රාජකාරිය සඳහා කොළඹ සිට ඉඳුරුව දක්වාත් ඉඳුරුව සිට කොළඹ දක්වාත් දුම්රියෙන් ගමන් කිරීමට සිදුවූ බැවින් අනිකාල ඉල්ලුම් කිරීමට වැඩි කැමැත්තක් නොදැක්වූ බැව් සඳහන් කිරීම පිළිගත නොහැක.

මෙම කරුණු අනුව ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය ඒ 9 දරන චෝදනා පත්‍රයට අනුව චෝදනා 6න් හතරකට නිවරදකරුව සිටියදී, 1 වන හා 5 වන චෝදනා 2ට වරදකරු කරමින් ඒ 8 දරන ලේඛනය මගින් මෙම විභාගයේ ඉල්ලුම්කරුට පහත සඳහන් දණ්ඩන නියමයන් පනවා ඇත එනම්,

“ඔබ පිළිබඳව සානුකම්පිතව සලකා පහත සඳහන් කොන්දේසි හා දඬුවම්වලට යටත්ව වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ඔබ නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට තීරණය කර ඇත.

- (1) වැඩ තහනමට ලක්ව සිටි කාලය තුළ නොගෙවන ලද වැටුප් හා අනෙකුත් දීමනා අහිමි කිරීම.
- (2) උපයා ගන්නා ලද වාර්ෂික වැටුප් වර්ධක දෙකක් අඩු කිරීම.
- (3) මෙබඳු විෂමාවාර ක්‍රියාවන්ගෙන් මින් ඉදිරියට වැලකී සිටින ලෙස තදින් තරවු කිරීම යනාදියයි.

චෝදනා පත්‍රයේ 1, 2, 3, 4, 6 යන චෝදනා එකිනෙකට ඒකාබද්ධව පවතී. පළමු චෝදනාවට වරදකරු වන්නේ නම්, 2, 3, 4, 6 යන චෝදනා වලට ද වරදකරු විය යුතුය. පළමු චෝදනාවෙන් නිදොස් වන්නේ නම්, අනිත් චෝදනාවලින් නිදොස් විය යුතු ය. එසේ නැතිව පළමු චෝදනාවට හා 5 වන චෝදනාවට වරදකරු බවට තීරණය කොට 2, 3, 4, 6 යන චෝදනාවලට නිදොස් කිරීම නොමැනවයි මා හැඟිමි.

තවද මෙම ඉල්ලුම්කරු විසින් කරන ලදැයි සඳහන් චෝදනාවන් ආයතන සංග්‍රහයේ දෙවන කොටසෙහි වරදවල් සම්බන්ධව දෙවන උපලේඛනයට හා කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලයේ විනය කාර්යාල පටිපාටිය ඇතුළත් වරදවල් බැව් පැහැදිලිය.

ඒ 6 බි ලේඛණය පරිදි “ 2000 .04.26 දින සාවද්‍ය වේලාවන් පැමිණීමේ ලේඛනයේ සහ පැමිණීමේ හා පිටවීමේ වේලා සටහන් කරන යන්ත්‍රයෙහි සඳහන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඔබගේ සේවය වහාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි “තහනම් ” යනුවෙන් ක්‍රියා කිරීම සාමාන්‍ය කරුණකදී බලවත් අවියක් ගැනීමක් වැනිය. කෙසේ වෙතත් සේවයේ සිටියදීම විනය පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට ද හැකියාව තිබිණි. මෙය ආයතන සංග්‍රහයේ II කොටස පරිදි බරපතල වරදක් ලෙස ගිණිය නොහැක.

ඒ 8 ලේඛණයෙහි වන 1, 2, 3, යන ඉහත සඳහන් කොන්දේසි වලින් මෙම බේරුම්කාර මණ්ඩලය ඉදිරියේ කාර්මික ආරවුලට හේතු වූ කරුණ සැලකිල්ලට ගත් විට ඉල්ලුම්කරු වෙත වගදන්තරකාර පාර්ශ්වය විසින් පනවා ඇති දඬුවම් යුක්ති සහගත නොවන බවත්, ඔහුට වැඩ තහනමට ලක්ව සිටි කාලය සඳහා නොගෙවන ලද වැටුප් හා අනෙකුත් දීමනා ඔහුට ගෙවිය යුතු බවත් මම තීරණය කරමි.

තවද සමස්ත චෝදනා පත්‍රය හා ඉල්ලුම්කරුගේ සමස්ත ක්‍රියාදාමය සලකා බලන කල්හි ප. ව. 8.15 සටහන් යොදා සේවා ස්ථානයෙන් පිටවීම ඔහු තම අත්වරදකින් සිදුවූ බැව් ප්‍රකාශ කිරීම මම එසේ පිළි නොගනිමි. එකී ක්‍රියාදාමය තුල ඔහු අසඹාචයෙන් ක්‍රියා කළ බවට සෙවනැලි ඉස්මතු වේ. තවද දුම්රිය නොමැතිකම හේතුවෙන් නිවසට යාමේදී කල්ගතවන බැවින් අනිකාල සඳහා කිසිදු කැමැත්තක් නොදැක්වූ බැව් ප්‍රකාශ කිරීම ද පිළිනොගනිමි. ගාලුපාරේ ඉඳුරුව දක්වා පහසු ගමන් මග බස් රථයද දුම්රියදැයි ඉල්ලුම්කරු බෙහෙවින් දැන සිටී. එම නිසාම ඔහු බස් රථයෙන්ම ගමන් කළ බැව් ඔහුගේ ගමන් වියදම් අයදුම්පත දෙස දෙයි.

එබැවින් ඔහුට දඬුවමක් වශයෙන් එක් එක් වැටුප් වර්ධකයක් අඩු කොට, 3 වන දණ්ඩන නියමය එසේම ක්‍රියාත්මක කිරීමට සුදුසු බැව් මා නිගමනය කරමි. වැඩ තහනම් කරන ලද කාලය සඳහා නොගෙවන ලද වැටුප් හා අනෙකුත් දීමනා ලබා දීමටත් එක් වැටුප් වර්ධකයක් පමණක් අඩුකොට අනිත් වැටුප් වර්ධකය ගෙවීමටත් මෙම ප්‍රදානය නිකුත් කරමි. මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ දින පටන් තෙමසක් ඇතුළත ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.

මෙම ප්‍රදානය සාධාරණ හා යුක්ති සහගත බව මම මෙයින් ප්‍රකාශ කරමි.

එස්. කාරියවසම්,
බේරුම්කරු.

2005 පෙබරවාරි මස 17 වන දින,
කොළඹ දී ය.